

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 51/19

V Luxemburgu 30. apríla 2019

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-390/18
Eoin Michael Hession a AIRBNB Ireland UC/Hôtelière Turenne SAS
a Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP)
a Valhotel

Generálny advokát Szpunar sa domnieva, že taká služba, akú poskytuje platforma AIRBNB, predstavuje službu informačnej spoločnosti

AIRBNB Ireland, spoločnosť založená podľa írskeho práva so sídlom v Dubline (Írsko), spravuje pre všetkých používateľov usadených mimo Spojených štátov online platformu, ktorej cieľom je sprostredkovať kontakt medzi jednak hostiteľmi (podnikateľmi alebo jednotlivcami), ktorí majú ubytovacie zariadenie na prenájom, a jednak osobami hľadajúcimi takýto druh ubytovania.

V nadväznosti na trestné oznámenie proti X s návrhom na priznanie náhrady škody, ktoré podalo najmä Association pour un hébergement et un tourisme professionnel (združenie pre profesionálne ubytovanie a turizmus), Parquet de Paris (prokuratúra, Francúzsko) podala 16. marca 2017 obžalobu za porušenie zákona upravujúceho podmienky výkonu činností týkajúcich sa niektorých transakcií s nehnuteľnosťami a obchodným majetkom (tzv. zákon Hoguet), najmä pokiaľ ide o činnosť realitného makléra. AIRBNB Ireland spochybňuje, že by vykonávala činnosť realitného makléra a vznáša námietku o neuplatniteľnosti zákona Hoguet vzhľadom na jeho nezlučiteľnosť so smernicou o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti¹.

Vyšetrovací sudca Tribunal de grande instance de Paris (Vrchný súd Paríž, Francúzsko) rozhodol o predložení otázok Súdnemu dvoru s cieľom zistiť, či sa na služby poskytované vo Francúzsku spoločnosťou AIRBNB Ireland prostredníctvom elektronickej platformy prevádzkovanvej z Írska uplatňuje sloboda poskytovania služieb stanovená smernicou o elektronickom obchode a či je možné uplatniť voči tejto spoločnosti reštriktívne pravidlá týkajúce sa výkonu povolania realitného makléra vo Francúzsku stanovené zákonom Hoguet.

S cieľom odpovedať na prvú otázku predloženú Súdnemu dvoru generálny advokát Maciej Szpunar v návrhoch prednesených v tento deň analyzuje, či sa služba poskytovaná spoločnosťou AIRBNB Ireland môže považovať za službu informačnej spoločnosti.

Generálny advokát potom, ako pripomenul definíciu obsiahnutú v smernici o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti², konštatuje, že je potrebné si klásť otázku povahy služby poskytovanej spoločnosťou AIRBNB Ireland, konkrétne či je v plnom rozsahu službou poskytovanou na diaľku bez toho, aby jednotlivé strany boli súčasne prítomné, a či je v plnom rozsahu poskytovaná používaním elektronických zariadení a netýka sa služieb s materiálnym obsahom, aj keď by boli poskytované prostredníctvom elektronických zariadení.

Generálny advokát zdôrazňuje, že Súdny dvor vo svojej judikatúre už stanovil niektoré kritériá pre zmiešané služby pozostávajúce zo zložky poskytovanej elektronickejšie a zložky, ktorá nie je poskytovaná týmto spôsobom.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode) (Ú. v. ES L 178, 2000, s. 1; Mim. vyd. 13/025, s. 399).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1).

Po preskúmaní služby spoločnosti AIRBNB Ireland s prihliadnutím na tieto kritériá generálny advokát navrhuje Súdnemu dvoru, aby na prvú prejudiciálnu otázku odpovedal tak, že **služba spočívajúca v sprostredkovaní kontaktu prostredníctvom elektronickej platformy medzi potenciálnymi nájomcami a prenajímateľmi ponúkajúcimi služby krátkodobého ubytovania v situácii, keď poskytovateľ uvedenej služby nevykonáva kontrolu nad zásadnými podmienkami týchto plnení, predstavuje službu informačnej spoločnosti**. Spresňuje, že skutočnosť, že uvedený poskytovateľ ponúka aj ďalšie služby, ktoré majú materiálny obsah, nebráni kvalifikácii elektronickej poskytovanej služby ako služby informačnej spoločnosti pod podmienkou, že táto posledná uvedená služba netvorí neoddeliteľný celok s uvedenými službami s materiálnym obsahom.

V súvislosti s možnosťou uplatnenia zákona Hoguet voči spoločnosti AIRBNB Ireland generálny advokát uvádza, že pokiaľ ide o prípad predložený Súdnemu dvoru, tento zákon *a priori* patrí do pôsobnosti smernice o elektronickom obchode, keďže ide o právnu úpravu iného členského štátu, než je členský štát pôvodu, ktorá by mohla obmedziť služby informačnej spoločnosti. Ďalej pripomína, že na to, aby bolo možné uplatniť voči poskytovateľovi služieb informačnej spoločnosti požiadavku stanovenú iným členským štátom, než je členský štát, v ktorom je usadený, ktorá vedie k obmedzeniu voľného pohybu služieb, táto požiadavka musí predstavovať opatrenie, ktoré spĺňa vecné a procesné podmienky stanovené touto smernicou.

Vzhľadom na vecné podmienky stanovené smernicou o elektronickom obchode sa generálny advokát domnieva, že iný členský štát než štát pôvodu sa môže odchýliť od voľného pohybu služieb informačnej spoločnosti len prostredníctvom opatrení prijatých „v závislosti od konkrétneho prípadu“. Ďalej uvádza, že v každom prípade vnútroštátnemu súdu prináleží, aby určil, či vzhľadom na skutočnosti, s ktorými bol oboznámený, sú dotknuté opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spotrebiteľa a nejdú nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa.

Pokiaľ ide o procesné podmienky, generálny advokát pripomína, že členský štát, ktorý zamýšľa prijať opatrenia obmedzujúce voľný pohyb služieb informačnej spoločnosti s pôvodom v inom členskom štáte, musí o svojom zámere vopred informovať Komisiu a požiadať členský štát pôvodu, aby prijal opatrenia v oblasti služieb informačnej spoločnosti. Konštatuje však, že nič nenaznačuje, že by Francúzsko požiadalo Írsko o prijatie opatrení v oblasti služieb informačnej spoločnosti, a zdá sa, že ani podmienka týkajúca sa informovania Komisie nebola splnená, či už počas alebo po skončení obdobia na prebratie smernice. V tejto súvislosti sa generálny advokát domnieva, že absencia takéhoto informovania vedie k nemožnosti uplatnenia určitého opatrenia voči poskytovateľovi takýchto služieb.

V súvislosti s otázkou, či iný členský štát než štát pôvodu môže uložiť z úradnej moci a bez preskúmania vecných podmienok také požiadavky týkajúce sa výkonu povolania realitného makléra, aké sú upravené v zákone Hoguet, poskytovateľom určitej kategórie služieb informačnej spoločnosti, sa preto generálny advokát domnieva, že dotknutá smernica bráni tomu, aby **členský štát mohol za týchto okolností a takýmto spôsobom obmedziť voľný pohyb služieb informačnej spoločnosti s pôvodom v inom členskom štáte**.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie vecí, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z prednesenia návrhov je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106